č. j. 5 A 126/2001-43

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci **žalobce A. M.**, zastoupeného JUDr. Josefem Vrabcem, advokátem, se sídlem v Dobřichovicích, Jiráskova 378, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 25. 5. 2001, č. 187/2001,

t a k t o :

I. Žaloba se **o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 8. 10. 2001 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra ze dne 13. 8. 2001 č. 402, kterým byl zamítnut rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí ze dne 25. 5. 2001 č. 187/2001, kterým byl s účinností od 31. května 2001 odvolán žalobce z funkce ředitele útvaru pro ochranu prezidenta České republiky a objektů, v nichž pobývá. Napadené rozhodnutí bylo vydáno podle ustanovení § 3 odst. 8 zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky. Rozhodnutí považuje žalobce za neplatné, neboť podle ustanovení § 17 zákona č. 186/1992 Sb. o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, může být policista převeden na jinou funkci pouze z taxativně uvedených důvodů, avšak žalobou napadené rozhodnutí žádný takový důvod neobsahuje. Žalobce dále uvádí, že žalovaný pochybil, když do výroku rozhodnutí uvedl ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 186/1992 Sb., které nebylo uvedeno v rozhodnutí prvoinstančního orgánu, dle názoru žalobce má odvolací orgán pouze přezkoumat správnost rozhodnutí napadeného opravným prostředkem a ne jej svým rozhodnutím napravovat. Žalobce odmítá tvrzení uvedené v napadeném rozhodnutí, že podmínkou pro jmenování do funkce a odvolání z funkce ředitele útvaru pro ochranu prezidenta je souhlas, popř. odvolání souhlasu prezidenta republiky. Podle ustanovení § 124 odst. 3 zákona 186/1992 Sb. musí být rozhodnutí služebního funkcionáře v souladu s právními předpisy, musí být též řádně odůvodněno. Protože žalobou napadené rozhodnutí odůvodnění neobsahovalo (pouze účelové s odvoláním na nesouhlas prezidenta republiky), navrhuje žalobce napadené rozhodnutí zrušit a rovněž tak zrušit rozhodnutí první instance, které vykazuje stejné nedostatky.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce nepodal žalobu v zákonné lhůtě, neboť v ustanovení § 137 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. je pro přezkum takového rozhodnutí zvláštní, třicetidenní lhůta, proto žalovaný navrhuje, aby soud řízení pro tuto vadu řízení zastavil.

K věci vlastní pak uvedl, že skutečnost, že rozhodnutí o rozkladu napravilo rozhodnutí prvního stupně tak, že bylo do výroku doplněno ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 186/1992 Sb. není vadou, která by způsobovala neplatnost rozhodnutí. Dopisem ze dne 8. 5. 2001 čj. T 98/2001 sdělil Prezident České republiky ministru vnitra, že pominul jeho souhlas se jmenováním žalobce do funkce ředitele Hradní policie a požádal o odvolání žalobce z funkce.

Žalovaný má zato, že odvolání souhlasu prezidenta je zvláštním důvodem pro převedení na jinou funkci (odvolání z funkce), neboť služební funkcionář, v tomto případě ministr vnitra, nemá jinou možnost, než policistu, u něhož souhlas se jmenováním do této funkce pominul, z funkce odvolat. Neztotožní-li se soud s názorem na opožděnost žaloby, pak žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Protože věc nebyla Vrchním soudem v Praze skončena do 31. 12. 2002, byla dle ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní („s. ř. s.“) postoupena Nejvyššímu správnímu soudu k dokončení řízení.

Základní podmínkou přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí správního orgánu je včasnost podání takové žaloby. Pro posouzení včasnosti podané žaloby je nutno vycházet z právní úpravy, která byla účinná ke dni podání žaloby, tedy ke dni 8. 10. 2001. Podle ustanovení § 250 b odst. 1 o. s. ř., ve znění účinném ke dni podání žaloby, musela být žaloba podána do dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, pokud zvláštní zákon nestanovil jinak. Zvláštním zákonem v tomto případě je zákon č. 186/1992 Sb., který v ustanovení § 137 odstavci 2 uvádí, že návrh na přezkoumání rozhodnutí soudem je možno podat po vyčerpání opravného prostředku podle ustanovení § 132 cit. zákona a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Toto ustanovení je však nutno vykládat v souvislosti s odstavcem prvním, který umožňuje policistovi podat u soudu návrh na přezkoumání rozhodnutí služebního funkcionáře o propuštění ze služebního poměru podle § 106 odst. 1 písm. c) nebo d), o náhradě škody nebo bezdůvodném obohacení, které přesahují částku 5 000 Kč, nebo o uložení kázeňského trestu. O podání žaloby z těchto uvedených důvodů se však nejednalo, proto je nutno užít ustanovení § 250 b) o. s. ř., soud shledal, že žaloba byla podána včas.

Podle ustanovení § 2 zákona č. 150/2002 Sb., (s. ř. s.) soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Organizaci a řízení policie blíže upravuje zákon č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky v ustanovení § 3. Podle odstavce 7 tohoto ustanovení v čele útvaru ochranné služby, který zajišťuje ochranu prezidenta České republiky a ochranu objektů, v nichž pobývá prezident České republiky, stojí ředitelé. Podle odstavce 8 téhož ustanovení pak ředitele útvaru ochranné služby uvedeného v odstavci 7 jmenuje a odvolává ministr se souhlasem prezidenta České republiky.

Jedná se o zákonné ustanovení, které má nejen kompetenční charakter, ale má dopad hmotněprávní.

Znamená to, že jednou z nutných podmínek pro jmenování či odvolání z funkce ředitele útvaru ochranné služby, který zajišťuje ochranu prezidenta České republiky a ochranu objektů, v nichž pobývá prezident České republiky je udělení souhlasu se jmenováním do této funkce či odejmutí souhlasu při odvolání z funkce prezidentem České republiky.

Dopisem ze dne 8. 5. 2001 čj. T 98/2001 sdělil prezident České republiky ministru vnitra, že pominul jeho souhlas se jmenováním žalobce do funkce ředitele Hradní policie a požádal o odvolání žalobce z funkce.

Odvolání souhlasu prezidentem České republiky je tak zvláštním důvodem pro převedení na jinou funkci (odvolání z funkce).

Postup odvolání z funkce a převedení na jinou funkci je pak upraven v ustanovení § 17 zákona č. 186/1992 o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, podle odst. 3 tohoto ustanovení se provede odvoláním policisty z dosavadní funkce a jeho ustanovením do jiné funkce v témže druhu služby a není-li to možné, v jiném druhu služby.

Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 13. 8. 2003 čj. 402/2001 po předchozím písemném odvolání souhlasu s výkonem funkce prezidentem České republiky byl žalobce odvolán z funkce ředitele Policie České republiky útvaru ochranné služby, který zajišťuje ochranu prezidenta České republiky a objektů, v nichž prezident České republiky pobývá a převeden do personální pravomoci policejního prezidenta.

Pro výkon funkce zvláště vyjmenované v ustanovení § 3 odst. 7 a 8 zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky (tedy funkce ředitele útvaru ochranné služby, který zajišťuje ochranu prezidenta České republiky a ochranu objektů, v nichž pobývá prezident České republiky) je zákonem upravena zvláštní podmínka a tou je udělení (či odejmutí) souhlasu prezidentem České republiky. Jedná se tedy o zvláštní podmínku pro výkon této funkce. Odpadne-li splnění takové podmínky, je-li tedy souhlas s výkonem funkce ředitele ochranné služby prezidentem České republiky odvolán, výkon takové funkce je pro konkrétní osobu znemožněn. Odvolal-li prezident České republiky svůj souhlas s výkonem funkce ředitele ochranné služby žalobcem, pak odpadla možnost žalobce tuto funkci vykonávat, a proto byl nucen též ministr vnitra žalobce z funkce rozhodnutím odvolat, popř. jej převést do personální pravomoci policejního prezidenta.

Rozhodnutím o ustavení nebo odvolání příslušníka Policie ČR do funkce ředitele útvaru ochranné služby, který zajišťuje ochranu prezidenta České republiky, ministr vnitra pověřuje nebo zprošťuje určitou osobu výkonem oprávnění a povinností, které zákon s touto funkcí spojuje. Na pověření výkonem takové funkce a její výkon však není právní nárok – subjektivní právo.

Nejedná se tedy o zkrácení práva žalobce, pokud byl do funkce ředitele Útvaru ochranných služeb ustanoven rozkazem ministra vnitra (po předchozím souhlasu prezidenta republiky – jako zákonné podmínky pro ustanovení do funkce), tuto funkci po nějaký čas vykonával a poté co prezident svůj souhlas s ustavením žalobce do funkce ředitele ochranné služby zajišťující ochranu prezidenta písemně zrušil, byl z funkce rozkazem ministra vnitra odvolán. Odvoláním z funkce ředitele útvaru pro ochranu Prezidenta České republiky a objektů v nichž pobývá a převedením do personální pravomoci policejního prezidenta nebyl žalobce krácen na svých subjektivních právech, která by byla pod soudní ochranou.

Domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno, je žaloba dle ustanovení § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná. Z uvedeného důvodu soud návrh odmítá pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.)

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož v případě odmítnutí žaloby nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. 8. 2003

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu